

Mladinska organizacija v našem podjetju

V mesecu marcu tega leta je imela naša mladinska organizacija svoj redni letni občni zbor. Udeležba na tem zboru je bila zadovoljiva glede na to, da delajo mladinci in mladinke v treh izmenah.

Naš aktiv šteje 270 članov. Biro sam je imel v preteklem letu 5 sestankov, aktiv pa 2. Poleg teh so se udeležili tudi sestankov CK LMS posamezni mladinci na njegovo posebno vabilo. Ti sestanki so bili v Domžalah in v Ljubljani. Na domžalskem sestanku je bila izvoljena v odbor mladinske komune Domžale tudi članica našega aktiva.

Na vseh sestankih je bilo vedno govora o plačevanju mladinske članarine, katera še do sedaj ni urejena.

Lanskega mladinskega festivala v Kopru se je udeležilo 45 članov mladincev našega aktiva. Kljub temu,

da je precej mladincev in mladink iz okoliških krajev, se jih udeležuje precej telesno-vzgojnega izživljanja v društvu Partizan in je tudi število tekmovalcev na vsakoletnem STIPI precejšnje. Na novo ustanovljena folklorna skupina je sestavljena skoraj izključno iz mladincev in mladink.

Za majsko zborovanje delavske mladine, ki bo 21. in 22. maja letos v Kranju v počastitev »10 let v svobodi«, se pripravljamo tudi mi. V ta namen bomo organizirali ekskurzijo v sorodne tovarne, da tako spoznamo proizvodnjo in organizacijsko delo tamkajšnjih mladincev. Še pred tem pa se bomo udeležili zborovanja mladih tekstilnih delavcev tekstilne industrije Slovenije v Trzinu.

Zbrali bomo tudi naročnike za pester in zanimiv mladinski časopis »Mladina«.

Vid-e

Odhod mladeničev v JLA

Kakor vsako leto spomladi smo se tudi letos poslovili od naših mladih sodelavcev, ki so odšli na odsluženje vojaškega roka v Jugoslovansko Ljudsko Armado.

Iz našega podjetja jih je odšlo tokrat manjše število kakor ostala leta zaradi manjšega števila mladih moških, katere je sprejelo v zadnjih letih naše podjetje kot novince na delo.

Istočasno ko se poslavljamo od tistih, ki odhajajo, pozdravljamo v naši sredi vse tiste, kateri so se vrnili zopet med nas in brez izjeme vsi zasedli svoja stara delovna mesta, na katerih so že delali pred odhodom v JLA.

Tovariši, ki odhajajo, so prav dobre volje in veseli, saj vedo, da gredo v službo naše slavne ljudske armade, v kateri si bodo izpopolnili znanje, pridobljeno na predvojaški vzgoji. Mladinci posejajo predvojaško vzgojo enkrat tedensko po 4 ure in jim bo ta vežba mnogo pomagala pri kasnejših nalogah v sami Armiji. Morda se posamezniki danes še ne zavedajo v polni meri važnosti te vzgoje, zato je nam starejšim to toliko bolj nazorno ob spominu na rekrute v stari Jugoslaviji, ki niso imeli niti pojma o vojaškem redu in disciplini. Novake stare jugoslovanske vojske je bilo

treba učiti tedne in mesece, preden se je iz njih napravilo nekaj vojakom podobnega. Danes je to popolnoma drugače. Oblast skrbi za predvojaško vzgojo in podpira to vzgojo materialno in finančno. Naši mladinci, ki še posejajo predvojaško vzgojo, bodo šli tudi letos na desetdnevno taborjenje spomladi in na enako v jeseni. Dolžnost mladincev pa je, da se uče na teh vajah in taborjenjih, kajti vse znanje, pridobljeno na predvojaški vzgoji, bo koristilo samo njim samim v stalnem kadru.

Uredba določa nadalje, da prejmejo vsi mladeniči pred odhodom v JLA tri dni plačanega dopusta, plačo za en mesec vnaprej in vojaške kovčke po predpisani meri.

Mladim vojakom želimo ob slovesu srečno pot, a v Armiji dober učni uspeh. Naj čuvajo ugled našega predvojaškega centra, kateri si je pridobil dober glas kot najboljši v bivšem kamniškem okraju in kot lansko leto najboljši v okraju Ljubljana-okolica.

Osebo želim, da bi bili dobri vojaki in v potrebi hrabri branitelji meja naše socialistične domovine.

Komandir centra
voj. R. Božič

Prvi maj 1955 v Induplati

Naš delovni kolektiv je praznoval 1. maj 1955 svečane kot doslej, saj je povezal ta največji delavski praznik z začetkom obratovanja suhe predilnice ter strojev za okroglo tkanje gasilnih cevi.

Slavnostna otvoritev je bila v soboto 30. aprila ob 14. uri v novi suhi predilnici, udeležili pa so se poleg velike večine naših delavcev in nameščencev tudi povabljeni gosti iz republiških in okrajnih forumov ter okoliških podjetij in občin. Prireditev je potekala kar najsvečaneje in se je zaključila z ogledom novih strojev in pogostitvijo delavcev in gostov.

Lepo vreme je še povečalo razpoloženje in tako je vesela pesem proletarcev iz Jarš odmevala še pozno v noč.

V nedeljo, Prvega maja si je večina delavcev ogledala prvomajsko parado v Ljubljani, v ponedeljek pa so se odpeljali s kamionom na enodnevni izlet v Koper. V torek so se delavci pričeli vračati, ker jih je prisililo k vrnitvi tudi vreme.

Prepričani smo, da bo ta praznik vse bolj in bolj prerasel idejo delavcev in postal že za mlajšo generacijo res praznik proletarcev.

Po Franciji in Nemčiji

(Nadaljevanje, piše O. Lipovšek)

Po poučnem in nadvse zanimivem obisku v Nemčiji je končno napočil čas za odhod k Francoloru v Francijo. Novi cilj bi mi naj bil šola za brezhibno delo z nevtrorgen barvili. Seveda sem imel v načrtu tudi, da se seznanim s solasoli in z zgostilom alginatom, ki ga v Franciji za delo v tiskarnah precej uporabljajo.

V soboto sem še enkrat tekkel po frankfurtskih ulicah in zapravil 4 DM ter se olajšan za denar podal nazaj v hotel v Hoechst, kjer sem stanoval. Svoje stvari sem zložil v kovčke in le-te še isti dan odnesel na kolodvor.

Noč je minila hitro in ob 4. uri zjutraj sem že sedel v vlaku za Frankfurt. V Frankfurtu sem presedel na brzi vlak Frankfurt—Karlsruhe—Strassbourg—Lyon in se odpeljal ob 6. uri in 1 minuta. Moderno Nemčijo sem zapustil v najslabšem vremenu. Vseh pet tednov, kolikor sem se zadrževal v Nemčiji, nisem imel niti en sam dan lepo vreme. Prav vesel sem bil, ko sem končno prispel v Kehl na obmejno postajo med Nemčijo in Francijo na prehodu Kehl-Strassbourg.

Nemški cariniki so si dali z menoj kaj malo posla in razen potnega lista sploh niso pregledali niti mene osebno niti moje prtljage. Prav drugačna je bila stvar s francoskimi cariniki. Ti so bili v izvrševanju svojega dela še bolj natančni kakor naši cariniki, ki sloviijo kot najnatančnejši. Francozi so pri pregledu uporabili poleg kaveljna, s katerim so drezali pod klopi, še električne svetilke, čeprav je bila ura komaj 11. Seveda sem se v Kehlu prvokrat na svojem potovanju srečal z nevšečnostjo, ker sem bil prepričan, da znam francosko bolje kot sem pa resnično znal. Kasneje sem se tudi francoski francoščini nekoliko privadil in mi je bilo v tem pogledu mnogo laže.

Mejo med Nemčijo in Francijo tvori na tem mestu reka Ren, katera je bila precej narasla. Takoj zatem je vlak zavozil na strasburški glavni kolodvor. Tu sem moral prestopiti na drugi vlak, ki me je popeljal mimo Metza, južno od Verduna, preko Chalon sur Marne v Pariz. Vstopil sem v motorni vlak (Michline) in se precej udobno vozil. A kmalu sem moral zapustiti udobje motornega vlaka in vstopiti v drugi vlak, ki pa je bil precej poln. Še nekaj epizod s sopotniki, za katere sem bil kot tujec predmet pozornosti, in že sem imel dobrega znanca, podoficirja francoske zasedbene vojske v Nemčiji. Skupaj sva v jedilnem vagonu spila steklenico piva in se pri prijetnem pomenku še bolje spoznala. Vljudno me je vprašal, če znam uporabljati Metro, kar sem zanikal. Obrazložil mi je do kraja, kako in kaj, in verjemite mi, niti enkrat samkrat se nisem zapeljal napak s pariško podzemno železnico. Hvaležen sem mu za ta pouk še danes in prav res ne vem, kako bi se znašel v največjem mestu kontinenta brez Metro. Kdor pa pozna Metro, ta se tudi v Parizu ne more zgubiti.

Tako je vlak brzel po pokrajini, podobni naši Dolenjski, vse bliže Parizu. Vozili smo se skozi poplavljenno deželo, po kateri se je na široko razlila Marna, o čemer so pisali tudi naši dnevniki.

Prav mračno je že postalo, ko sem menda že v predmestju Pariza videl ob železniškem nasipu napis iz zloženih kamnov »Pariz 9 km«. Nekoliko razburjen in radoveden na bližnje dogodke sem se od dolge vožnje izmučen postavil s svojimi kovčki v vrsto potnikov na hodnik, pripravljen, da takoj izstopim.

Končno. Pariz. Gare de L'est.

Pred menoj tisoči potnikov in še več tisoč lučk, okoli mene dren in v meni tesnoba. Toda vse mine. Tudi to je minilo, samo število ljudi okoli mene se ni zmanjšalo. Bil sem pač v Parizu. Nastanil sem se, po nasvetu, v bližini vzhodnega kolodvora in plačal za prijetno sobo, v kateri nisem nikoli vedel, ali je dan ali noč, za 24 ur 1200 fr. Soba sem namreč najel v drugem nadstropju, stavba pa je imela 14 nadstropij, okno moje sobe pa je gledalo na majhno zazidano dvorišče. Kasneje sem ugotovil, da je popolnoma vseeno, če vem, da je zunaj dan ali ne, saj sem v sobi samo spal, in to kakor ubit od napora dni, katere sem preživel v Parizu.

Prvi dan v Parizu sem uporabil za to, da sem se javil na našem konzulatu na Long Champ, nato, da sem dvignil denar s kreditnim pismom, brez katerega je tujec v Parizu tudi za Parižane tujec — in končno sem se javil v centrali Francolora, katerega sem pa komaj našel. Francolor ima svojo centralo v Avenu Georg V, sam sem pa iskal na nasprotni strani Champ Ellise v četrti, ki ima isto ime. Po večurnem iskanju me je napotil na pravo mesto neki poštar, katerega sem vprašal, poleg mnogih drugih uradnih in privatnih oseb, za svoj naslov.

Prvi vtis pri Francoloru je bil zame porazen, zato pa je bilo kasneje toliko bolj prijetno. Spoznal sem nekatere gospode, katere sem do tedaj poznal samo iz dopisov, in ti so bili zelo vljudni. Plan je bil napravljen. Prihodnji dan se peljem z inž. Schmidlinom v Viller, kjer ima Francolor svoje laboratorije in obrate.

Drugo jutro sem moral ob 5. uri 45 min. stati na križišču, kjer sem vstopil v avto in se peljal v Viller. Viller je manjši kraj, morda ne dosti večji kakor Jarše, a leži 67 km zunaj Pariza. Na kosilo smo se peljali v 40 km oddaljen hotel, nato zopet nazaj in zvečer isto pot v Pariz. Tako sem dnevno prevozil 214 km poleg 8-urnega dela v laboratorijih, kjer sem se učil. Že po nekaj dneh sem bil tako izmučen, da sem si samo še želel mir, mir in še mir.

V prihodnjem, predzadnjem opisovanju vam bom pripovedoval o delu v Villeru in o vtisih iz »nočnega Pariza«. (Podnevi Pariza skoraj nisem videl, razen prvi in zadnji dan.)

Nekaj zanimivih statističnih podatkov iz preteklega leta, ki bodo vsakogar zanimali

(Nadaljevanje, piše F. Panjan)

8. Disciplinske kazni

Evidenca disciplinskih kaznovanj v letu 1954 nam pokaže naslednje izrečene disciplinske kazni (skupno 17 kazni): 4 delavke in 1 delavec s pismenim opominom, 2 delavki in 1 delavec s pismenim ukorom, 5 delavk in 1 delavec z denarno kaznijo, 3 delavke s takojšnjim odpustom zaradi izvršenih tatvin.

Disciplinske kazni iz leta v leto padajo, kar kaže, da se disciplina dviga in utrjuje. Želeti je, da bi se v tekočem letu te kazni popolnoma odstranile ali pa vsaj zmanjšale na minimum. Takrat bomo lahko govorili o visoki delovni zavesti našega delovnega kolektiva.

9. Požari

Statistika požarov v podjetju pove, da so bili v letu 1954 zabeleženi samo 4 požari, ki k sreči niso podjetju prizadeli nobene škode, ker so bili zaradi spretnosti in prisotnosti duha naših delavcev takoj lokalizirani in zadušeni. Kronološko smo jih zabeležili takole:

Dne 20. marca 1954 majhen požar v zgornji tkalniici, uporabljeni so bili štirje aparati Minimaks.

Dne 28. marca 1954 majhen požar v spodnji tkalnici, uporabljena sta bila dva aparata Minimaks.

Dne 29. junija 1954 majhen požar v spodnji tkalnici, uporabljena sta bila dva aparata Minimaks.

Dne 21. oktobra 1954 majhen požar v spodnji tkalnici, uporabljen je bil samo en aparat Minimaks.

Vsi požari so bili v smislu navodil takoj javljeni postaji ljudske milice. Ker pri teh požarih podjetje ni utrpelo nobene škode, jih nismo prijavili Državnemu zavarovalnemu zavodu.

10. Oddaljenost delavcev od podjetja

Zanimivo bo vedeti, iz kakšnih razdalj prihajajo posamezni delavci in nameščenci na delo v podjetje. Tudi s temi podatki vam lahko postrežemo. Podatki sozeti iz tega leta:

241 delavcev in nameščencev po 1 km, skupno	241 km
342 delavcev in nameščencev po 2 km, skupno	684 km
254 delavcev in nameščencev po 3 km, skupno	762 km
57 delavcev in nameščencev po 4 km, skupno	228 km
28 delavcev in nameščencev po 5 km, skupno	140 km
24 delavcev in nameščencev po 6 km, skupno	144 km
22 delavcev in nameščencev po 7 km, skupno	154 km
16 delavcev in nameščencev po 8 km, skupno	128 km
14 delavcev in nameščencev po 9 km, skupno	126 km
12 delavcev in nameščencev po 10 km, skupno	120 km
7 delavcev in nameščencev po 11 km, skupno	77 km
9 delavcev in nameščencev po 12 km, skupno	108 km
7 delavcev in nameščencev po 13 km, skupno	91 km
8 delavcev in nameščencev po 14 km, skupno	112 km
12 delavcev in nameščencev po 15 km, skupno	180 km
2 delavca in nameščenca po 16 km, skupno	32 km

1055 delavcev in nameščencev skupno 3327 km

ali povprečno 3 km na enega delavca. Z vlakom oziroma z avtobusom se vozijo na delo ali v službo 4 delavke in 6 nameščencev. Od teh 6 iz Ljubljane in 4 iz Kamnika.

11. Starost zaposlenih delavcev in nameščencev

Prav tako bo zanimivo vedeti, kakšne starosti so v podjetju zaposleni delavci in nameščenci. Pa pogledajmo še to.

Po stanju od 15. marca 1955 nas je bilo vseh skupaj zaposlenih 1055 delavcev, nameščencev in vajencev. Od teh je:

delavcev	278	delavk	695
vajencev	10	vajenk	15
nameščencev	23	nameščenk	38
moških	311	žensk	744

Zaposleni so stari:

Let	Delavci	Delavke	Nameščenci	Nameščenke	Skupaj oseb	Let	Delavci	Delavke	Nameščenci	Nameščenke	Skupaj oseb
15	1	1	—	—	2	Prenos	—	—	—	—	779
16	8	8	—	—	16	37	5	5	1	3	14
17	2	22	—	—	24	38	4	9	1	1	15
18	9	21	—	1	31	39	4	8	—	—	12
19	7	36	—	—	43	40	10	7	—	—	17
20	10	37	—	2	49	41	9	7	1	1	18
21	1	29	—	2	32	42	6	17	1	1	25
22	7	45	—	4	56	43	13	11	—	—	24
23	14	44	1	5	62	44	6	10	—	—	16
24	7	43	1	2	53	45	—	14	1	1	16
25	11	44	—	5	51	46	13	5	1	—	19
26	12	50	—	2	44	47	9	10	—	—	19
27	15	52	—	—	47	48	—	8	3	1	12
28	18	22	—	1	41	49	5	7	—	—	10
29	8	35	—	2	45	50	5	6	—	—	11
30	4	18	—	1	25	51	4	4	1	—	9
31	6	25	1	4	36	52	4	3	1	—	8
32	7	27	—	1	35	53	6	2	1	—	9
33	5	21	—	1	27	54	4	4	—	—	8
34	9	21	2	—	32	55	2	3	—	—	5
35	—	15	1	—	16	nad	—	—	—	—	—
36	1	12	2	1	16	55	3	3	3	—	9

Odnos 779 Skupaj 1055

Kakor se iz podatkov vidi, ni razen vajencev v podjetju izpod 16 let starosti nobenega zaposlenega. Povprečna starost vseh zaposlenih je 30 let ali 29 in pol leta za ženske in 33 let za moške. Iz zgornje tabele se tudi vidi, da je 9 oziroma 14 delavcev in nameščencev »namočenih« za v pokoj, čim dosežejo še službena leta.

12. Kako prihajajo delavci in nameščenci na delo?

Evidenca koles, ki jo vodi sekretariat podjetja, nam pove, da hodi na delo ali v službo peš 457 ljudi, medtem ko se vozi s kolesi skupaj 678 delavcev ali uslužbencev. V kozolcih je še prostora za 62 koles in vse kaže, da bodo ti prostori kmalu zavzeti, ker delavci pridno kupujejo kolesa. Prostor za hrambo koles se prav dobro obnese in ni slišati v tem pogledu nobenih pritožb.

Pomnožimo vrste naših telovadečih!

Delo »Partizana«, društva za telesno vzgojo v Jaršah, je dokaj pestro. Lahko trdimo, da ne mine dan, ko ne bi videli kakršne koli dejavnosti v okviru društva, včasih pa tudi več na dan. Od ponedeljka do petka se vrstijo telovadne ure posameznih redno telovadečih oddelkov. Kdor je v petek prišel naokoli, je v društveni sobi našel člane in članice društva pri folklornih vajah pod strokovnim vodstvom plesnega učitelja; v začasni telovadnici v menzi so telovadili mladinci, na prostem pa so starejši člani urejali balinišče in ravnali teren z našo novo pridobitvijo — motornim valjarjem. Motorni valjar nam bo služil predvsem pri rednem vzdrževanju tekališča in telovadišča sploh. Za valjar se mora društvo zahvaliti iznajdljivosti in požrtvovalnosti tovariša Franca Pirca. Vsako sredo so redne pevske vaje našega pevskega zbora, ki se pripravlja na nov koncert. Udeležba se je zopet popravila, vendar ni najboljša, predvsem so popustili prvi tenorji s tovarišem Jermanom na čelu, toda Vinko je že obljubil, da bo v kratkem zopet redno posejal pevske vaje. Nedeljski dopoldnevi tudi ne ostanejo neizkoriščeni in prireja »Partizan« na pobudo tovariša Dušana Borštnarja plesne vaje, prav tako pod vodstvom plesnega učitelja.

Odbojkaško moštvo je tudi pričelo z letošnjim letom sezono in odigralo prvo tekmo z Usnjarskim tehnikomom v Domžalah ter jo po nepotrebnem izgubilo v petih setih. Tudi smučarji so letos tekmovali doma in gostovali ter se je posebno izkazal tov. Janez Rainer; pod vodstvom tovariša Janeza Strojana pa je bil izvršen pionirski smučarski tečaj.

V zadnji številki »Konoplana« je bil objavljen načrt načelstva o letošnjem delu, ki bo, kot izgleda, dovolj pestro in zanimivo ter bo zahtevalo pridnosti in naporov organizatorjev ter tekmovalcev. Poleg atletov so tudi naši taborniki in planinci napovedali, da bodo delavni. Poleg društvenih nalog je pred nami tudi okrajni zlet v Ljubljani in pokrajinski zlet v Kopru. V Ljubljano bomo skušali poslati čimveč, če ne vseh naših telovadečih oddelkov, razen dece, medtem ko bodo šli v Koper, kolikor bodo omejene transportne možnosti, od vsakega oddelka le redni in najboljši. Zlet v Kopru bo zbral najboljše sile partizanskih društev iz vse republike in še iz sosednjih ter lahko upamo, da bo še lepši in mogočnejši kot je bil lanski republiški zlet v Ljubljani. Naši pionirji in mladinci, pionirke in mladinke morajo resno misliti na to, da bodo do zleta utrjeni in pripravljeni, pred-

vsem, da bodo obvladali predpisane zletne vaje brezhibno. Kdor vaj ne bo znal, lahko kar vnaprej računa, da ne bo šel v Koper. Ženski oddelki v našem društvu se že resno bavijo z zletnimi vajami, treba bo pa pohiteti tudi pri moških oddelkih, kar naj bo prva skrb načelstva in vaditeljskega zbora. Prav tako je treba v telovadnico več orodne telovadbne. Pohvaliti moramo naše vaditelje, saj jih od sedmih pet, in to mlajših pet, hodi redno v vaditeljski tečaj okrajne zveze na Taboru v Ljubljani.

Neprijetno je za društvo, da je moral prav v času, ko je največ dela, načelnik tovariš Srečko Šoba za dva meseca na orožne vaje. V tem času ga bo nadomestil podnačelnik tovariš Janez Rainer.

V društvu je bil izvoljen gradbeni odbor pod vodstvom tovariša Srečota Berganta in prevzel skrb, da se v letošnjem letu uredi telovadišče, postavi na njem lopa z garderobo in vodno instalacijo, uredi igrišče za odbojko, izdelava načrte za plavalni bazen in skrbi, da gre delo v sindikalnem domu pravo pot, da bodo novi prostori pripravljeni za potrebe našega društva.

Delo na telovadišču se je že začelo, odstranjen bo kozolec, ki sedaj nima tam več nobenega pomena, telovadišče bo obdano z živo mejo in z ograjo, izvršila se bodo potrebna dela planiranja, nasipa in podobno. Celo telovadišče bo potrebno tudi skrbno zvaljati. Čim bo telovadišče ograjeno, bo ukinjena pešpot čez telovadišče in izpeljana nova ob robu tekašnice. Upamo, da bodo vsi naši delavci in uslužbenci, ki cenijo vrednost telesne vzgoje in njen pomen za ljudsko

zdravje, opustili hojo preko telovadišča, ki samo uničuje že vloženi trud.

Če bo naše telovadišče lepo urejeno in če bo v bodočnosti, morda že prihodnje leto, v bližini telovadišča lep plavalni bazen, bo v Jaršah zaživela telesna vzgoja in ne bo od aprila do oktobra dneva, ko bi bilo telovadišče zapuščeno.

Našim naporom se bodo pridružili tudi poborniki telesne vzgoje med kolektivom tovarne na Količevem in smo glede tega že dobili načelna zagotovila direktorja tovariša Sonca; količevski kolektiv bo pooblastil dva svoja člana, kot zastopnika v našem društvenem gradbenem odboru.

Prepričani smo, da bo društvo v tem svojem prizadevanju našlo na razumevanje pri Okrajni zvezi »Partizana« v Ljubljani ter pri Delavskih svetih obeh sosednjih kolektivov in prejelo potrebno finančno podporo.

Naši vaditelji, katerih število bomo postopoma še pomnožili iz mladinskih vrst, so največji porok za razvoj telesne vzgoje pri nas. Njim moramo vcepiti pravilna načela socialistične telesne vzgoje in jim zaupati našo doraščajočo mladino, da bodo iz njih zrastle zdravi in močni državljani, ki bodo lahko kljubovali težavam v življenju, ki bodo ljubili svojo domovino in ki bodo vzgajali zopet nove in nove vrste naše mladine v telesni vadbi. Glede na te plemenite cilje bodi parola našega društva: »Pomnožimo vrste telovadečih!«.

J. F.

Vodstvo tabora sporoča vsem interesentom, ki želijo preživeti svoj dopust na taborjenju, naslednje: Tabor bo postavljen kakor lani v Ankaranu.

Prijave sprejema do 1. julija 1955 tovariš Tone Gorenc iz predilnice.

Predvidena cena za celodnevno oskrbo je 250 din za osebo.

Pozivamo, da se prijavite čimprej, ker je število prostorov omejeno.

Vodstvo tabora

Partizan Jarše razpisuje mesto oskrbnika ali oskrbnice za našo kočjo na Mali planini. Interesenti dobijo podrobna pojasnila pri tovarišu Gorencu iz predilnice.

TVD Partizan, Jarše

IZ UREDNIŠTVA

Uredništvo našega lista je imelo v preteklem mesecu svojo 8. redno sejo, na kateri je sprejelo vrsto sklepov, kot: Konoplan bo v bodoče izhajal samo na 4 straneh, v izjemnih primerih na šestih. Konoplan bo oštevilčen z zaporednimi številkami kakor doslej, januarja prihodnjega leta pa bo dobil številko 1 in letnik II. Uredništvo se spremeni v toliko, da se zamenja dosedanja blagajničarka lista tovarišica Vera Koželj, na njeno mesto se določi tovarišico Anico Varšek, ki bo opravljala vse finančne posle uredništva. Uredniški odbor je sprejel predlog urednika, da se nabavi pokal za zmagovalca v lahkoatletskem tekmovanju med Kamnikom, Jaršami in Mengšom. Pokal bo stalno prehodni in ostane uredništvo njegov lastnik, kolikor se iz nepredvidenih razlogov tekmovanje v tem okviru ukine. Tekmovanje dobi s tem ime »za pokal Konoplane«. Uredništvo razpisuje nadalje tri nagrade, in to 1. nagrada 1000, druga in tretja nagrada po 500 din, katero prejme izžrebanec, ki se bo izkazal, da poseduje vse Konoplane od številke 15 dalje.

Ob odhodu tovarišice Vere Koželj iz podjetja na novo službeno mesto se ji na tem mestu najiskreneje zahvaljujem za njeno sodelovanje v uredništvu našega lista z željo, da bi tudi v bodoče prebirala naš list, za kar ji ga bomo dostavljali na njen naslov brezplačno toliko mesecev, kolikor je bila članica uredniškega odbora.

Urednik

SPORED FILMOV KINA INDUPLATI

- 18.—19. maja: »Melba«, angleški barvni film
- 20.—21. maja: »Henrik V.«, angleški film
- 25.—26. maja: »Trpljenje«, francoski film
- 28.—29. maja: »Ester Vaters«, angleški film
- 1.—2. junija: »Zakon je močnejši«, amer. barvni film
- 4.—5. junija: »Oven s petimi nogami«, franc. film
- 8.—9. junija: »Razbojnik«, brazilski film
- 11.—12. junija: »Vedno tvoja«, mehiški film
- 15.—16. junija: »Titanik«

Uprava kina Induplati

KRATKE RESNICE

Dekleta med seboj: »Če bi morale čakati na moške, potem se ne bi nikdar poročile.«

*

V avtomobilu mož svoji ženi, ki je sedela za krmi-lom: »Pusti, bom še jaz malo vozil, da se malo spočijem.«

*

Politik o svojem rivalu: »Bil je čudežni otrok. Sicer je otrok še danes, samo čudežen ni več.«

*

Nihče ne bo o sebi trdil, da je v najboljših letih, dokler jih ne bo imel za seboj.

*

Precejšnja porcija volje mora imeti moški, ki želi pogledati dami, oblečeni v globok dekolte, v oči.

Izdaja v 600 izvodih kolektiv tovarne »Induplati«

Odgovorni urednik: Lipovšek Otmar

Natisnila Triglavsko tiskarna v Ljubljani